

Den pro radost

Když už má člověk pocit, že na něj vše padá, je skvělé někam, za něčím se pohnout. I když jsem byl v ty dny dost psychicky unaven, bylo rozhodnuto. Vyrazíme do Brna něco nakoupit na sebe. Za prvé je to nutné, za druhé je to vybočení z normálu všedních dnů.

Domluveno. Den před tím mi přistála ve schránce pozvánka na vernisáž výstavy do Senátu Parlamentu ČR a na koncert do Valdštejnských zahrad. No toto.... Do Brna jedeme s Hopem, tedy mým vodícím pejskem a se sestrou Lenkou. Ta mi pomůže s výběrem a vůbec se vymotat v tom Brně. Ve vlaku jí sděluji, že bych jí po nákupu a obědě nechal Hopa a sám pokračoval do Prahy. Souhlasila, protože ode mne prý čeká stále nějaké překvapení, jak pravila.

Je málo po čtvrt na čtyři a vlak zastavuje na hlavním nádraží v Praze. Tak tady to znám. Do metra, pak přestup na další linku a výstup na Malostranské. Ale jak tam to dopadne. V kapse ten můj elektronický mozek, tak snad pomůže. Jenže už na přestupu ve stanici Muzeum mi nabídl pomoci mladý muž. Neodmítnu, vždy to zrychlí pohyb v tomto prostředí. Během jízdy se dozvídám, že vlastně jede stejným směrem, sice o zastávku dál, ale jede. Tak a je tu Malostranská. A on, ten dobrý muž vystupuje taky, že má ještě chvíli čas a že mi pomůže se tu vyznat. Nakonec mne doprovodil až na recepci senátu. Moc děkuji. Dnes vím, že se jmenuje Vít František Bulíček a jak říká, jeho povoláním a radostí je práce v opeře, kde zpívá ve sboru Státní opery jako první tenor. Přeji té radosti co nejvíc a snad se někdy ještě potkáme.

Ale už na tu vernisáž výstavy. Je to v prostorách Valdštejnského paláce, výstava zaměřená na astrologii a to ve spojení právě s Valdštejnem. Ujímá se mne někdo, vedle něhož se náhodou octnu. Přesně mi popisuje prostory, význam maleb a dalšího vybavení. Když se po chvíli zeptám, jak se jmenuje, abych mu poděkoval, dozvím se, že Martínek. Tak toto jméno jsem slyšel na zahájení vernisáže jako jméno toho, kdo se významně podílel na této výstavě. Tak se štěstím opět vše z první ruky, tedy úst. Jen se stihnu pozdravit s mojí kamarádkou Miluškou, nyní místopředsedkyní Senátu Parlamentu ČR a mířím ven. Do zahrad paláce. Díky Míle se mi dostává čest místa na VIP sedačkách před podiem. A už začínáme. Jura Pavlica a Hradišťan. Jen sluchem ověřuji, že je tu skutečně narváno, že je skvělá akustika a ponořím se do tónů a zpěvu této skvěle šlapající uklidňující muziky. Střídají se laškovné písně, písně pro děti i vážná témata v tónech. Alice Holubová opět skvělá a mluvit o mužském sboru muzikantů, to je jen sbírka superlativů. Malinko se program protáhl, stejně se nikomu nechce končit. Dík, moc dík. Duše dostala své pohlazení a ten život má zase smysl a krásu.

Ještě setkání s několika známými lidmi a odjíždím. Po sedmé hodině se z Prahy už domů nedostanu. Nic prostě nejede. Tak nocleh v Pardubicích. A druhý den ještě jedna odměna. Nejen skvělá snídaně - nápoj z melounu a grepu, k tomu müsli miska. Na peróně totiž přistává nejnovější souprava Českých drah, ve zkušebním provozu RailJet.

Tak mířím domů. Usmívám se na ten svět. Když mi potom před Brnem vlakový rozhlas oznámí, že následuje Brno a v kolik, ze kterého nástupiště mi odjíždí můj přípojný vlak, jsem už blažen. Tak ono by to mohlo fungovat i takto úžasně. Děkuji. To dovršilo moji akci na doplnění energie na dalších spoustu dnů!

Jaroslav Čajka, 05.07.2014 19:30